

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 230:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Differentierede satser m.v.).

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).
(FremSAT 29/4 87).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Bakholt (S):

Arbejdsministeren har ved sit lovforslag om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension til hensigt at indføre differentierede ATP-bidrag. Baggrunden er, at der som led i overenskomstforhandlingerne på det offentlige arbejdsmarked bliver givet mulighed for at konvertere en forhøjelse af ATP-bidragene til puljebeløbene.

Lad mig sige med det samme, at regeringen bestemt ikke skal roses for dette lovforslag, tværtimod. Det er en ny vej, regeringen betræder, men i alle forhold en dårlig vej, fordi det indebærer en betydelig risiko for hele ATP-systemets fremtidige udvikling.

Regeringen har ofte tilkendegivet, at den ønsker en større opsparing og et mindre forbrug. Ikke mindst forud for overenskomstforhandlingerne gav regeringen udtryk for, at den ønskede en styrkelse af pensionsopsparingen. Og hvad blev så resultatet? Alle erklæringer om en styrkelse af pensionsopsparingen blev tilsidesat. Under forhandlingerne med de offentligt ansatte gik finansministeren med til at undtage de offentligt ansatte fra en forhøjelse af ATP-bidragene. Regeringen siger altså ét og gør noget andet.

Den glidebane, regeringen er slået ind på, vil kunne føre til, at ATP-ordningen gradvis

undergraves, og det er vi ikke tilhængere af. Men det kan være, det er det, der er hensigten med regeringens handlemåde i denne sag.

Socialdemokratiet ønsker at gå en anden vej end den, regeringen betræder med dette forslag. Vi ønsker en bedre ATP-ordning, og det har vi fremsat forslag om. Det er ikke regeringen ubekendt, men jeg skal gerne gentage det, at Socialdemokratiet ønsker, at der gennemføres en kraftig forhøjelse af medlems- og arbejdsgiverbidraget. Vi ønsker, at bidragene forhøjes hvert år i takt med den gennemsnitlige lønudvikling. Der skal være ligestilling mellem funktionærer og arbejdere ved, at de sikres samme pensionsopsparing under ferie og sygdom. Og endelig skal lønmodtagerne sikres mod, at længere ledighedsperioder fører til urimelige forringelser af pensionsvilkårene.

En differentieret ATP-ordning vil nedsætte opsparingsvirkningen af en forhøjelse af ATP-bidragene, og derfor vil differentierede ATP-bidrag være i modstrid med den erklærede politik: at øge opsparingen. En stor del af den private opsparing i samfundet er baseret på kollektiv lønmodtageropsparing, og det er af afgørende betydning for sikring af en stabil og høj opsparing, der kan skabe grundlag for bedre investeringsindsats i de kommende år. Det burde regeringens interessere sig mere for, end tilfældet har været.

Endelig vil jeg pege på, at det er nødvendigt at skabe tilstrækkelige og mere fleksible investeringsrammer for ATP og Lønmodtagernes Dyrstidsfond, end det er tilfældet i dag. Loftet for, hvor meget ATP og Lønmodtagernes Dyrstidsfond må investere i de enkelte virksomheder, må hæves betragteligt. Det var mere konstruktivt og fremsynet, om regeringen havde haft det i tankerne, da den fremsatte forslaget.

Derudover vil jeg stille et spørgsmål til arbejdsministeren vedrørende den foreslåede § 4 a, stk. 2 – hvis arbejdsministeren har tid til at høre efter. Hvis jeg har forstået bestemmelsen rigtigt, åbner den op for, at ikke alene lønmodtagere, som er ansat hos statslige og kommunale arbejdsgivere, kan få indført differentierede ATP-bidrag. Det, jeg tænker på, er områder, hvor en offentlig myndighed har fastsat eller godkendt bestemmelser om løn- og arbejdsforhold, hvilket vil sige en stor del af de private institutioner, der mod-